

Sara Radojković
Sonja Bajić
VEŽBANKA ZA STRAH

Copyright © 2019 Sara Radojković, Sonja Bajić
Copyright © 2019 ovog izdanja KONTRAST izdavaštvo

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Urednik:
Danilo Lučić

Lektura i korektura:
Kontrast

Grafičko oblikovanje:
Sonja Bajić

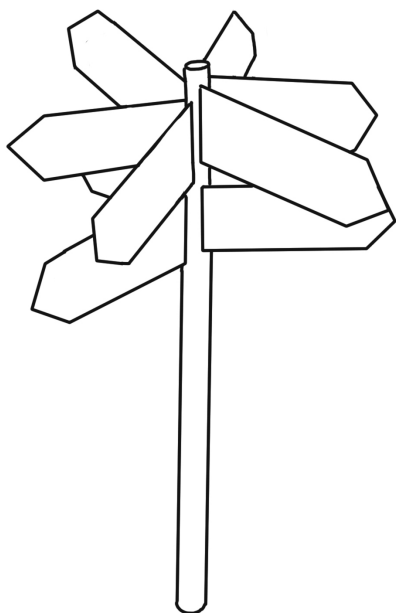
Tiraž:
500

Štampa:
Kontrast štampa

Izdavač:
Kontrast, Beograd
Klaonička 2, Zemun
e-mail: jakkontrast@gmail.com
kontrastizdavastvo.com
facebook.com/KontrastIzdavastvo
www.glif.rs

Sara Radojković
Sonja Bajić

Vežbanka za strah

Draga osobo koja ovu knjigu držiš u rukama,

Hvala ti što si sa nama. Želeći da ti priuštimo jedno posebno čitalačko iskustvo, ohrabrujemo te da ovu našu vežbanku koristiš slobodno i kako god poželiš. Ne libi se da odsečeš stranu, žvrljaš po njoj, obojiš je, spajaš brojeve, rešavaš ukrštenicu, upišeš nečiji broj telefona, igraš se asocijacija koje se odvijaju između pesama i ilustracija... Mogućnosti su bezbrojne, a nas dve ti sigurno nećemo govoriti šta da radiš.

Ova knjižica je tvoja knjižica, ona u koju možeš upisati sve svoje strahove i sumnje. Mi ti ne obećavamo da će nakon čitanja oni biti kao rukom odneseni, jer verovatno neće. Ova vežbanka ti samo pruža mogućnost da se sa njima poigraš i da ih pretvoriš u nešto lepo – pesmu, ilustraciju, misao...

Ipak, ono što sa sigurnošću znamo je sledeće – gde ima straha, ima i hrabrosti.

Verujemo u tebe i tvoju hrabrost.

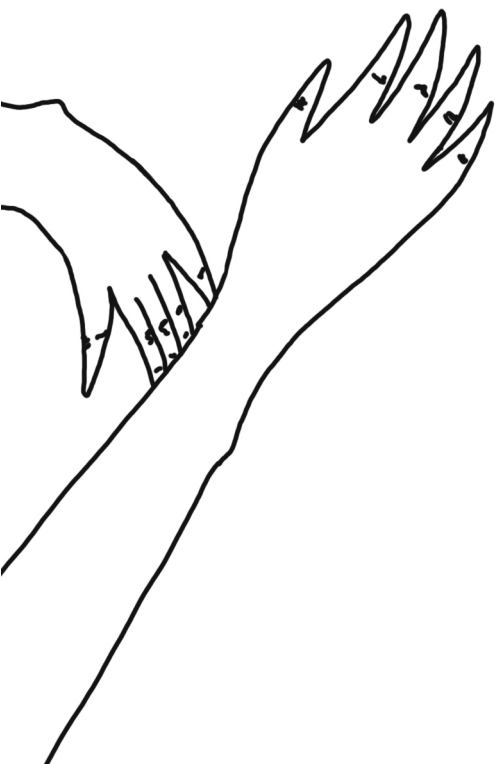
Iskreno,
Sara i Sonja

B-e-z-a-k-l-o-n-j-e*

Svako iz svog rova šalje
dimne signale kući.

Meci prolaze, vetar duva.
Voliš kostima ili nikako.

*kovanica koja označava nepregledno prostranstvo, reč verovatno
ne postoji, osim što je često osećamo.

Udahni

Nedostaju mi ljudi.
Umrli i živi.

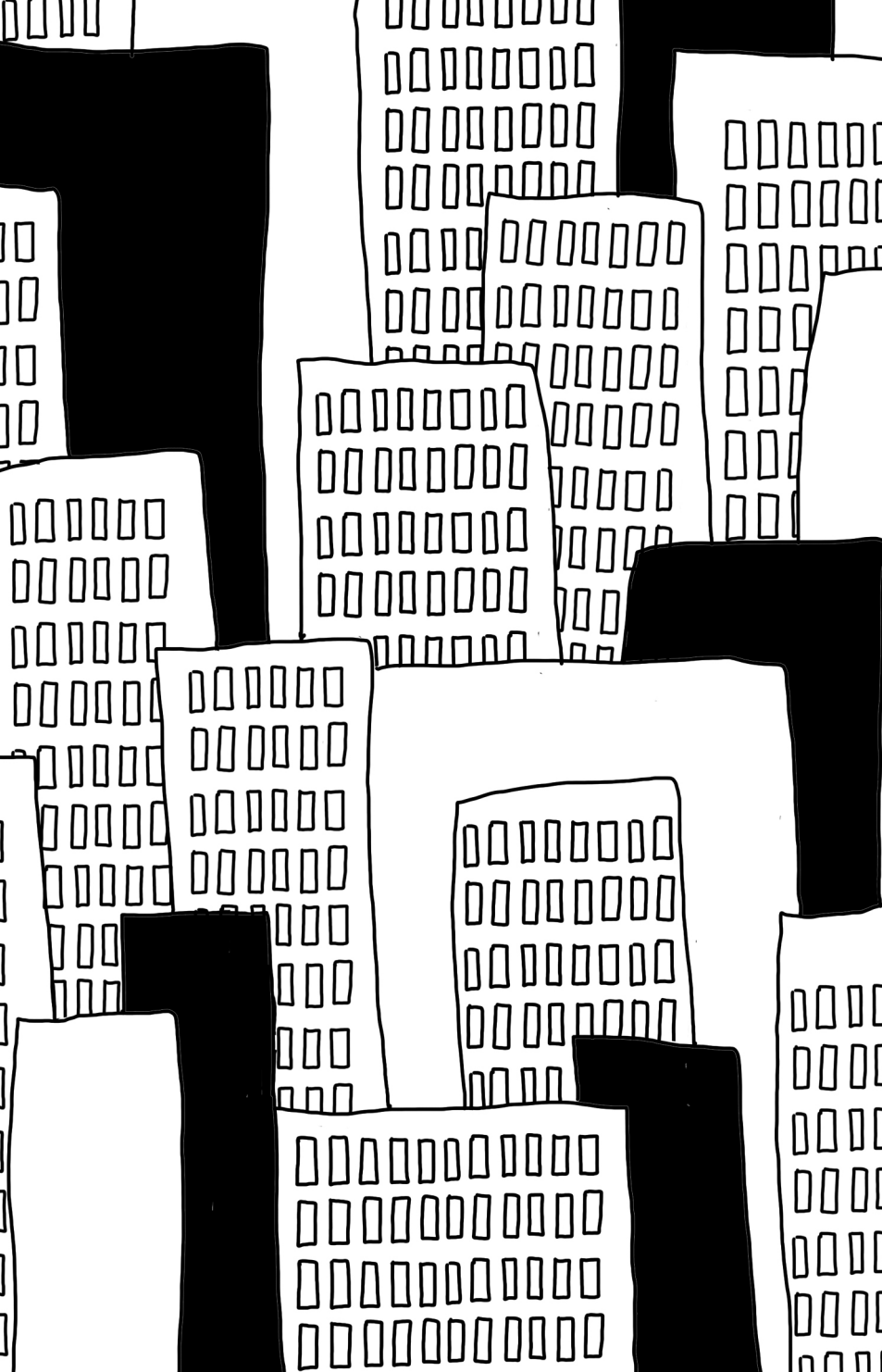
Nije leto da se deli sa duhovima.

Strpljenje je nesvesnost o trajanju života,
a čekanje ukor osvešćenima.

Teško je zaspati noću,
biti bespotrebno go,
uzaludno nezagrljen,
na ovoj planeti oboleloj od raka,
dok se odvaljuju ledeni bregovi.

Sviće novi dan.

Neizbežno kao promena

Ako nas život ostavi
kao što smo ostavljali ljubavnike,
treba li se plašiti smrti?

Zar za sve to ne kažemo
da je prirodna stvar?

Ako smo se voleli,
znači li to da će ljubav nestati?

Ili će samo otići
vođena slobodnom voljom?

Ako je nešto stvoreno da bi raslo,
nije li normalno i da ode
u trenutku kada nauči da hoda?

I ko smo onda mi
da o tome stalno pišemo jadikovke?

Prisustvo

Zamišljam krvavu smrt socijalnih mreža
i kako sve delim sa tobom i na tebi.

Ponajviše moju skorašnju sumnju -
Bog se jednom pojavio kao izdah
u Čet Bejkerovoj trubi
rešen da se od tad ukazuje samo onima
koji ga iskreno traže
na neverovatnim mestima.

Gde si?

